Účastníci : Zdeněk Kubásek a Franta Hrníčko (baraka), Petr a Majka Hnyci (rio), Dana a Míra Koláři, Svatka Litovelská a já (pálavy), Petr Winkler a jeho (na poslední chvíli uzdravené) Ducato s vozíkem. Doma zůstali Štěpánci.

Sobota 5.8. – přesunový den

Z US vyrážíme po 4hod, přesun probíhá bez větších problémů, pomalejší je průjezd Slovinskem a nějaké popojíždění po stavbě za chorvatskými hranicemi, pak si zakroužíme Bihačem, zahrajeme

bankomaty, a v podvečer jsme v Kiro kempu. Je tam živěji (před týdnem byla Una regata), chystají se na příjezd nějaké svatby, která nám sice ztíží přístup k řece (koupel nikdo neprotahuje) ale zajistí noční hudební kulisu, prý kvalitní, ale dosti hlasitou.

Neděle 6.8. - Grmuša

Jedeme stejný úsek ř.Una od Kostela před Bosanskou Krupu jako v r.2013, vody je ale o 30 až 40 cm méně, má 18 o C, na březích se sluní rekreanti a na vodě dost komerčních raftů, protahujících se šikovně úzkými místy. Koupeme se (Kotlíci i neplánovaně) a necháváme se užužlávat rybičkami. K večeru platíme kemp, s popařeným Kirem by to mohla být zábava, kdyby nešlo o relaci 19 nebo 90, na konzultaci zítřejšího úseku nebylo pomyšlení. Atrakcí bylo i stavění cirkusáku, které nebylo zbytečné.

Pondělí 7.8. – hodně slepá ulička

Ráno balíme a jedeme opět na ř.Unu do Kulen Vakufu, sedáme ve městě nad mostem a

jedeme zajímavým levým ramenem, přírodní stupeň na konci pravého je suchý, ještě minisoutěska pod kempem, a pak už jen mnohakilometrový olej se dvěma přírodními stupni. Je chladněji, řeka má 13 o C, počasí na výkony (o které nikdo nestál) umocněné permitem 12 BM/osobu. PW vidíme před Strbački bukem hodně rádi. Dojíždíme si na vodopád užít vstupné, je méně slunce a mnohem více lidí než tehdy, ale pořád je to zážitek a pixely tečou. (PW nás zavede k fotícímu raftovému billboardu a vzápětí přichází ten nápad, MH snad promine.) Taky se ukazuje, že někteří si málo pamatují (PW to není). Stíháme i přesun, už za tmy dojíždíme do příjemného kempu na Plivském jezeře u Jajce.

Úterý 8.8. – jdeme do trháku

Ráno se proplétáme uličkami Jajce (stálo by za prohlídku) hledaje výstupní místo u starého mostu a potom vyrážíme proti proudu ř.Vrbas, nasedáme v místě označeném jako kemp Tortakovac. Vrbas je opravdu špinavý, ale teče, odhaduji to na 1+, nějaká místa až 2. Vše jedeme na oči, Kotlíci to ženou, protože MKK dostal geniální nápad zvládnout dnes celý přesun. Zastavujeme jen pod vodopádem Plivy, krásné místo, ale od koupání nás odrazuje vědomí, čím vším ta voda tekla. Popojedeme kaňonkem na plážičku pod starým mostem, která už se plní rekreanty, ale PW nás posílá ještě kousek dál, kde objevil na levém břehu výborné vysedací místo v nedokonale oploceném areálu nějaké školy (16 o C, vodočet u starého mostu asi 40 cm). Posvačíme, pobalíme a vyrážíme dál na jih. Cestou jen krátká šopovací zastávka (když jsou kolem muslimské hřbitovy, tak se v obchodech víno hledá obtížněji) a u Foči najíždíme na naši oblíbenou E762, která je čím dál širší. Za šera nás zmatou šipky a doběhne cedule „kemp 100 m“ (možná, ale výškových), už za tmy se vracíme do Bastasi, kde nacházíme raftfabriku. Naštěstí je v jednom z „kempů“ boss, který přistoupí na naše výstřední přání postavit si stany. Ptají se nás na večeři a rafting, ale to nám asi nenutí/nenabízí. V noci na nás dohlíží krásný veliký kulatý měsíc.

Středa 9.8. – nakonec projedeme

Ráno vyrážíme na Ščepan Polje, BiH celník nám zkontroluje vozík (co to tam má PW za reaktor ?), za mostem odvážně odbočujeme do leva, jedeme proti proudu Tary, ale zbrkle odbočujeme už na kemp Grab, kde nás nechají bez problémů nalodit. Tara má 14 o C, méně vody, ale je pořád nádherná, jen u mostu jsme hodně rychle. Před sebou vidíme vlny, Piva mlela večer trochu, ráno vůbec, zato teď jede asi na plno. Teplota je rázem 6 o C, vlny obrovské (těm ostrým se z dálky vyhýbám), na takové řece si to moc neužívám. Přistání je hladké, plecháčky vychlazené, většina dává i sekundovou koupel. To už s PW probírám svůj geniální nápad vyrazit na přesun k Neretvě. Souhlasí i účastníci zájezdu, tak se v klidu pobalíme a jedeme, za 3hod už se můžeme koupat v jezeře. Navigátorům zatrhnu objíždění po

červené, jedeme přes hory po vyhlídkové žluté. Byla by to krásná cesta, kdyby ji stačili za socialismu dodělat. Za Kalinovikem jedeme 20 km asi 1,5hod, zkušený PW a Ducato to zvládají, ale oddychnu si, až se definitivně vrátí asfalt. V Glavatičevo zkontrolujeme nasedací místo a dojíždíme k Boračko jezeru. Kemp je minimálně vybavený, má „balkánský“ charakter, ale je levný. Na koupel došlo až za tmy, po dešti, před kterým jsme stihli postavit cirkusák.

Čtvrtek 10.8. – jen pro ten dnešní den …

Na Neretvu sedáme v Glavatičevo u mostu, začátek je klidný, na štěrkových prazích je vody akorát na projetí, přesto se tady se Svatkou vyklopíme ve vrbičkách. Asi za hodinu se k nám začnou přidávat rafty, kromě toho, že je jich moc s nimi vycházíme bez problémů. Nemají to jednoduché, vody je v některých místech pro ně sotva na projetí (což je pro nás výborné), na některých je jeden gajd vpředu a druhý vzadu a pacoši ani nemají pádla. Kaňon je nádherný, je v něm několik míst, které by byly za vyšší vody ww4. Ta prohlížíme a dohlížíme na ně s házečkou, nejvíc plavou ZK+FH. Ani některé rafty nejezdí úplně hladce, občas vysypou část posádky, popadají jim pádla, jeden se tuším i otočil, nevím jestli to dělali záměrně, aby bylo dobrodrůžo. Užíváme si to, ale nervozní nás prázdná dna mojí pálavy a Hnykovic ria, a já nevím, kde je PW. Míjíme Bajiči, kde jsem mu udělal tečku a zdoláváme poslední peřej připomínající tobogán. Už před tím se kaňon otevřel, řeka se oteplila z 12 na 16 o C a proti nám fouká obří letlampa. Kousek před mostem nás zachraňuje známá postava mávající z pravého břehu. Vrháme se na plecháčky a do průzračné vody, bylo toho tak akorát. (Žádní výběrčí se neobjevili.) Pribináčkový den završujeme mixgril večeří a večírkem u vrby na břehu jezera.

Pátek 11.8. – důležité je vytrvat

Do Mostaru jedeme podél různě plných přehrad, až napodruhé se nám podaří zaparkovat u carinského mostu, ale letecky vytipované nasedací místo zklame, tak tam alespoň necháme Ducato a vyrážíme do nedaleké turistické zóny u Stareho mostu. Vytrvalí Kotlíci a FH při návratu nalézají pěšinu pod carinským mostem k vodě a idea průjezdu Mostarem po Neretvě je zachráněna. Po delších přípravách nasedáme pod peřejí (Hnyci do rezervní baraky) a proplouváme městem jako atrakce pro turisty, při tom se snažíme nevnímat, co všechno do řeky teče. Pod městem pokračujeme dál, stav se zdá nadlepšený přehradami, řeka teče, peřeje jsou řídké, smetiště častější, kontroluji orientační body a čas a nervózně vyhlížím Buna tesno. Opatrně přistáváme na pravém břehu a jdeme prohlížet. Vody je pro nás akorát ! Poctivě dojdeme s MKK až na konec, najdeme PW, přijeli se na nás podívat i nějací pražáci. Nahoře se ještě řeší nájezd a jdeme na to. Jeden a půl hodiny prohlížení a dole jsme za pár minut, ale byla to jízda ! Jakoby jednoduchá, ale v kanále jsme raději pevně drželi pádla. Dole chvíli hledáme plecháčky, naposledy balíme lodě a vyrážíme směr pobřeží. Po cestě se i docela rozveselíme,

takže nám rychle uběhne, končíme v pěkném kempu Uvala Borova v Podaca. Večerní koupel na houpavém moři završuje příjemný den.

Sobota 12.8 – vracet se zároveň s rekreanty není dobrý nápad

Ranní koupel dáváme v klidnějším moři, už se ale stahují mračna a po půl desáté odjíždíme za dvojité bouřky. Po Makarské se nejede moc plynule, dálnice také nesviští, potom zkoušíme Hnykovic zkratku kolem Varaždína a přes Murek a asi to byla dobrá volba.

V neděli 13.8. v 5hod zavírám US.

Poznámky : Možná první zájezd odjetý podle ideálního itineráře. Premiéru měl nejen cirkusák s lampičkou, nové stolky a křesílka, a tetino nádobí ale i můj foukač. Nedošlo na PW reaktor. Můj proviantní kontejner byl degradován na kýbl na vodu, která nápoje stejně nestačila chladit, s PW jsme začali uvažovat o účinnějších řešeních. Přes den bylo slyšet meluzíny, v noci štěkali a vyli psi až je i tK chtěla kopnout. Úroveň večírků byla chabá.

Sumáře :

Ducato najelo 2.760 km, navigace Kotlíci s podporou PH a ZK. Na vodě cca 100 km, obtížnost ZW až WW3 s několika místy WW4 za nízkých stavů. Peníze : doprava 4.200 Kč, ubytování 1.200 Kč/osobu. Padlo 92 oficiálních plecháčků, spolehlivost čárkování 97 %. Oficiální plasťáčky některým posádkám docházely předčasně, pochyběly veselé varianty. Nejlepší štrůdl Svatka, nejlepší domácí sušenky Stela Kubásková, nejlepší balkánský sýr PW. Titulární přítel na telefounu Ešus.

FWJ al/dys/schiz/aut (co není žádný fríkulín)